

HARRI KUPIAINEN

Kun tiet puhuvat

KUN TIET PUHUVAT

Kun tiet puhuvat 2026

© 2026 *Harri Kupiainen*

*Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa*

ISBN: 978-952-80-8878-3

RUNOT

1. *Johdatus*
2. *Onneni*
3. *Ajatukset*
4. *Maailma ympärilläni*
5. *Veet välkkyvät*
6. *Toukokuu*
7. *Elämän malja*
8. *Kaunis elon korjuu*
9. *Perintö*
10. *Pohjan Akka*
11. *Valkeat hanget*
12. *Valoisat yöt*
13. *Tervehdys*
14. *Poutapilvet*
15. *Päivä laskeutui iltaan*
16. *Lasikupu*
17. *Sopimaton rakkaus*
18. *Hetket auringon alla*
19. *Kaupungin kasvot*
20. *Verhottu rakkaus*
21. *Erilainen*
22. *Ihmeen kaupalla*
23. *Sinuun minä katoan*
24. *Kaupunkini*
25. *Kunniavieras*
26. *Lupaus*
27. *Ystävyys*
28. *Elämän sävel*
29. *Pyyntö*
30. *Täydellinen*
31. *Dorian Gray*
32. *Metamorfoosi*
33. *Vastaanottaja*
34. *Nuoruuskellot*
35. *Viiltävä huominen*
36. *Kaihon kukkaset*
37. *Tie on kapea*
38. *Kiellot*
39. *Saareni*
40. *Herääminen*
41. *Ilman varjoa*
42. *Muiston kauneus*
43. *Lopulta*
44. *Tähden lento*
45. *Toden totta*
46. *Kunpa onneni olisi*
47. *Menetys*
48. *Kaipaus*
49. *Soi aamun kirkkaus*
50. *Elämänkaari*
51. *Väärä kuningas*
52. *Tilaa ruusuille*
53. *Parempi toistaan*
54. *Riisuttu*
55. *Purkutuomio*
56. *Kiitollinen*
57. *Saari*
58. *Ihmisen tie*
59. *Miksi kasvoini*
60. *Kivireen vetäjä*

LUKIJALLE

*Tiesi syntyy kävellessä,
viisautesi matkan edetessä.
Kun kasvatat itsesi rikkaaksi,
et köyhänä kuole.*

*Savonlinnassa huhtikuussa 2026
Harri Kupiainen*

JOHDATUS

1

*Onko nämä seudut tuttujani,
onko nämä tienoot kontuni.
Miksi tieni tänne johti,
kuka oppaana johdatti.
Tänne saavuin nuorna miesnä
voimissani uljaana uroona.
Tuli konnut tutuiks vuosien päästä
voimalla elon viinan väkevän.*

*Mun onneni kukkii kuin mansikan kukka
kesäaamuna valoisana, miss' mehiläinen
kerää hehkuvaa mettä, lennollaan avaa
katseeni että – että näkisin kauneuden
ympärillään.*

*Että näkisin ne aamut kasvun alun,
jotta tuntisin ne illat kaskisavun.
Tuntisin kauneuden, joka lakastuu varhain.
Tuntisin hetket, joissa kauneus on parhain.*

*Ja mun syömmeihin pakahtuu onnesta,
kun kaikkea tätä vain aattelen.
Kuinka mun syömmeihin rakastuu elämästä,
kun sen kauneutta eteenpäin saattelen.*

AJATUKSET

3

*Ajatukseni leijailevat keveinä
kuin taivaan linnut.
Olen matkalla maisemassa,
jonka kauneus on loputonta.*

*Kohtaan aamut, nousevan auringon.
Elän hehkut päivien, ruskot iltojen.
Olen janoinen suu joka lähteen
löydettyään hymyyn avautuu.*

*Onneni on oivalluksessa,
etteivät ajatuksiani muut voi kahlita.
Eivät samasta lähteestä suitaan
kostuttaa, lähdeittäni kuivattaa.*

*Ajatukseni leijailevat keveinä
kuin taivaan linnut.
Olen onnellinen, sillä tunnen itseni
onnelliseksi.*

MAAILMA YMPÄRILLÄNI

4

*Nuoruudestani saakka olen tuntenut,
että jokainen aamu on kuin uusi kevät.
Varoen olen kohdannut aamut kuin kristalli-
palan, jonka sisältö ja muoto ihastuttavat
salaperäisyydellään.*

*Jokainen kevät olen muuttanut itseäni,
hionut sisältöäni, samalla jokainen kevät
olen muuttanut maailmaa ympärilläni.
Ja maailma ympärilläni on ollut kevät iäinen.*

VEET VÄLKKYVÄT

5

*Niinhän ne taas välkkyvät.
Veet ja laineet kutsuvat,
maat kukkivat, on ruohot vehreät.*

*Niinhän ne tänne palaavat,
linnut ja hyönteiset lentävät,
riemulla laulujaan laulavat.*

*Tahtoisin laulaa minäkin,
laulaa yksinkertaisen laulun.
Kiittää vesiä välkkyviä,
ylistää kukkia hehkuvia.
Laulaa sävelin kirkkain ja kuulain
niin kuin satakieli Karjalan.
Laulaa äärellä veen välkkyvän.*

Kun tiet puhuvat -teoksen runot kertovat ihmisen tiestä, valinnoista, elämästä. Ihmisen tie syntyy kävellessä, oivallus ja viisaus matkan edetessä. Mitä pidempi tie, sitä parempi mahdollisuus on yrittää löytää ymmärrys elämästä, ihmisyydestä. Ihmisen pienuuden oivaltaminen elämän suuruuden edessä on ihmisenä kasvamisen ja ihmisen tien tärkein oivallus. Teoksen runot pyrkivät kuvaamaan näitä oivalluksia ihmisen tien erilaisissa vaiheissa ja tilanteissa.

BoD

9 789528 088783